

Det er altsaa en Følge af Krigstilstanden, som vi har faaet og ikke har kunnet undgaa.

Finansministeren (Brandes): Maaske jeg først tør sige, at jeg glemte, da jeg før talte, at svare det ærede Medlem (Jørgen Pedersen) paa de Bemærkninger, han gjorde om, hvad jeg maaske maa kalde Barberloven. Det er ganske rigtigt, at jeg fulgte det ærede Medlem, da han stod som Landstingets Fører ved den første Ændring af det af Folketinget vedtagne Lovforslag. Jeg stemte sammen med det ærede Medlem, da han ønskede en Ændring i Loven. Da Lovforslaget dernæst kom tilbage fra Fællesudvalget, var Forholdet jo dette, at det blev indstillet til begge Rigsdagens Ting i en Affattelse, som man var blevet enig om i Fællesudvalget. Det ærede Medlem havde forladt sin Stilling, Generalen var løbet, og der var ikke megen Udsigt til, at Armeen ikke skulde følge ham, ogsaa naar han løb. Det ærede Medlem foreslog saa Landstinget en højst mærkelig Fremgangsmaade, nemlig den, at man kunde lade Lovforslaget vedtage med, om saa skulde være, een Stemme, medens de andre ærede Medlemmer lod være at stemme o. s. v. Det var i alt Fald, synes det mig, en ret spøgefuld Maade, det ærede Medlem stillede sig paa. Jeg maa mene, at saaledes som Sagen nu forelaa, enstemmigt afgjort i et Fællesudvalg, vilde der for mig som Medlem af Regeringen absolut ikke have været andet for end at stemme for Fællesudvalgets Indstilling. Jeg kunde naturligvis have ladet være at stemme, hvis jeg ikke vilde, men Spørgsmaalet var jo ganske uden Betydning. Det ærede Medlem var saa venlig at bemærke, at jeg forlod Salen, inden Afstemningen fandt Sted. Det glæder mig, at det ærede Medlem skænker min Nærværelse en saa udstrakt og indgaaende Opmærksomhed. Det er ganske rigtigt. Jeg havde et, tør jeg sige, overordentlig vigtigt Møde Kl. 2 1/2 i Finansministeriet, som jeg overmaade daarligt kunde blive borte fra; jeg mener, at der var sket større Skade, om jeg var blevet borte derfra, end om jeg ikke deltog i den ganske ligeegyldige Afstemning her i Salen — for den blev jo ligeegyldig —, og da Forhandlingerne her trak længere ud, end jeg havde troet,

blev jeg nødt til at forlade Salen. Jeg vilde ikke have omtalt dette, hvis ikke det ærede Medlem havde skænket min Fraværelse en saa stor Opmærksomhed.

Det ærede Medlem sagde nu, at han vilde heller ikke, ligesom jeg, lægge megen Vægt paa, at Statsgældens Forrentning var steget saa stærkt, hvis man skulde gaa ud fra et tre Gange saa stort Budget som i 1914, nemlig ca. 360 Mill. Kr. mod 120 Mill. Kr. Efter min Mening vil den ordentlige Indtægt i indeværende Finansaar — og vel ogsaa i næste Finansaar, hvis man kan fastholde den samme Skatteindtægt for Staten, som indeværende Finansaar tænkes at give — være omkring 360 Mill. Kr.; hvis vi gaar ud fra 500 Mill. Kr.s Indtægt, har jeg regnet med 150 Mill. Kr. ved overordentlige Skatter og 350 Mill. Kr. ved ordentlige Skatter. At man ikke vil kunne regne med en saadan Indtægt i Fremtiden, er muligt. Det er muligt, som det ærede Medlem siger, at vi vil komme ind i en Nedgangsperiode, hvor Staten ikke vil have de samme Indtægter som nu, men da tror jeg alligevel, man maa søge andre Kilder eller forøge sine Skatter paa en eller anden Maade for at skaffe en saadan Indtægt til Veje, thi jeg vil meget betvivle, at vi kommer ned under en Udgift af 350 Mill. Kr.

Jørgen Pedersen: Den højtærede Minister gav en Forklaring af, hvorfor han var fraværende ved Afstemningen over Barberloven, og det kan være meget rigtigt, at vi faar at vide, hvad Grunden var. Men vi hører nu, at nogen stor Skade er der ikke sket ved, at Ministeren var borte, idet han vilde have gjort, som hans Partifæller gjorde, nemlig ladet være at stemme og altsaa ikke stemt imod Indstillingen. Jeg vil gerne have at vide, om Ministeren mener, at man her i Tinget skulde have indtaget den Stilling at holde fast, at stemme imod, ikke gaa paa Forlig med Folketinget og derved altsaa bevirke, at hele Lovforslaget bortfaldt. Det mente jeg ikke var rigtigt, og det mente jeg heller ikke var Tingets Mening, derfor stemte jeg, som jeg gjorde.

Den højtærede Minister mente, at med de samme Skatter, som vi har haft i Aar, vilde vi naa til den Indtægt for næste Aar, som han har gjort Regning paa. Det vil